

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Basil Rohan Fernando hartelijk welkom in Sint-Kwintensgemeenschap

Zondag 9 juni was p. Basil Rohan Fernando, nationaal directeur van Missio Sri Lanka te gast in de internationale geloofsgemeenschap van Sint-Kwinten in Leuven. Tijdens de eucharistie, waarin hij concelebreerde, gaf hij een korte schets van de grootste noden voor de kerk in Sri Lanka.

“Veel parochies hebben geen kerk om samen eucharistie te vieren. We bouwen momenteel een kerk die zal worden toegewijd aan de heilige Maximiliaan Kolbe, waarvoor we steun vragen,” vertelt Basil. “De parochianen, jong en oud, steunen zelf het project door wat ze kunnen, zelf te doen. Handenarbeid is hun deel van dit project, en dat is reeds heel wat. Ook wordt een deel van het bouw materiaal geschonken door de geloofsgemeenschap.”

Voor de kinderen, de toekomst van Sri Lanka, zoeken de zusters van Don Bosco financiële hulp om jonge meisjes onderdak te bieden. “Deze meisjes krijgen naast een dak boven hun hoofd ook begeleiding in hun dagelijks leven. Naast onderwijs, dat ze buitenshuis volgen, bieden de zusters hen een structuur aan en laten hen kennismaken met het organiseren van een

huishouden”, weet Basil te vertellen. “Zo krijgen ze én een opleiding én een vorming zodat ze later op eigen benen in het leven kunnen staan. De kosten hiervoor nemen echter almaar toe, en zo ook de vraag naar opvang. Hiervoor vragen ze financiële hulp.”

Vervolgens licht Basil het project voor een keuken in het kleinseminarie van het aartsbisdom Colombo toe. “In dit kleinseminarie, reeds 130 jaar oud, moeten dagelijks meer dan 180 studenten worden gevoed. De keuken die er was, is ingestort, dus is er dringend nood aan een nieuwe keuken. We grijpen deze kans aan om ook de werkomstandigheden van het huishoudelijk personeel te verbeteren. 24 miljoen Sri Lankaanse roepies (d.i. 72.000 euro) is hiervoor nodig.”

Tot slot getuigt Basil nog over de schrijnende economische situatie van het land. “Weet u dat de helft van de kinderen niet naar school gaat omdat ze ’s morgens niets te eten hebben? Daarnaast zijn er vaak ook geen middelen voor het schooluniform en de boeken. In vele gezinnen lukt het niet om 3 maaltijden per dag te bereiden. En de priesters moeten leven van wat de ge-

loofsgemeenschap hen geeft, en in vele parochies – 10 van de 12 bisdommen zijn echt bisdommen in nood – blijft er nauwelijks iets over voor hen. Misintenties zijn cruciaal voor onze priesters om hun werk te kunnen doen en pastorale initiatieven in hun geloofsgemeenschappen te kunnen ontplooiën.”

Na de viering kregen de aanwezigen een ‘kleine rozenkrans’ die Basil vanuit Sri Lanka meebracht. Er werd de mogelijkheid geboden om de kerk van Sri Lanka financieel te ondersteunen. Dit bracht 1.063,71 euro op waarvoor een hartelijk woord van dank vanwege Missio. Nadien was er nog een ontmoeting in het Sint-Kwintenshuis met koffie en thee. Hier toonde Missio nog een korte film over de start van de bouw van de heilige Maximiliaan Kolbekerk en werd de hartelijke ontmoeting verder gezet.

Tom Heylen, coördinator Missio in Vlaanderen

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 30 juni 2024
13de 20 dh jaar

10u. Viering
Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Thierry Van Craenem

Zondag 7 juli 2024
14de 20 dh jaar

10u. Viering
Voorganger: Pr Ghislain Kasereka
smm
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel:

Zondag 14 juli 2024
15de 20 dh jaar

10u. Viering
Voorganger: Thierry Van Craenem
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Guy Saenen
Orgel: Herman Baumers

Zondag 21 juli 2024
16de 20 dh jaar

10u. Viering
Voorganger: Pater Leo De Weerdts
en/of Deken Patrick Maervoet ??
Lector: Thierry Van Craenem
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Herman Baumers

DON BOSCO

Vieringen in Don Bosco Kessel-Lo vanaf zomervakantie 2024
30 juni Na de viering over 'de gulden regel' feestelijke afsluiting in

de bar.
28 juli Met inbreng van de aanwezige parochianen
15 augustus (donderdag) Maria ten hemel opgenomen
1, 15 en 29 september
13 en 27 oktober

SINT-ANTONIUS

Zondag 30 juni
Dankviering - BBQ

11 u. viering met koor
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Kaat Gorissen
Homilie:
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 7 juli
Geen viering

11 u. woorddienst met CD-muziek
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Eva Voets
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 14 juli
15de zondag door het jaar B

11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: pater Ghislain Kasereka
Assistent: Mirjam Van lammeren
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 21 juli
16de zondag door het jaar B

11 u. woorddienst met CD-muziek
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Beelden: Leo Swinnen

Vakantieregeling parochieblad

KERK & leven
FEDERATIE FRANDO

23 2024

WEEKKRANT

5 JUNI

JAARGANG 85

EDITIE 4330

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720

AFGIFTEKANTOOR:

2099 ANTWERPEN X

AFZENDER:

HALEWIJNLAAN 92

2050 ANTWERPEN

Weldra kunnen we genieten van een welverdiende zomervakantie. Ook onze wekelijkse editie van Kerk&Leven schakelt naar een lagere versnelling.

Het parochieblad van vandaag (nummer 26-27-28) bevat parochienieuws voor 3 weken. Het daaropvolgende parochieblad (nummer 29-30-31) valt pas in de brievenbus op woensdag 17 juli en zal ook parochienieuws bevatten voor 3 weken.

Indien jullie graag nog iets laten verschijnen in deze nummers zoals intenties, teksten, aankondigingen, foto's, artikels, oproepen, moeten deze tijdig aangevraagd en

doorgegeven worden. Doe dit zo snel mogelijk. Daarvoor kan je een mailtje sturen naar leopage42@gmail.com

Vanaf woensdag 7 augustus wordt er opnieuw gezorgd voor een wekelijkse editie die normaliter op woensdag in jullie brievenbus valt. Nummer 32 bevat dan parochienieuws voor het weekend van 10 en 11 augustus.

Wij wensen alvast al onze trouwe lezers een prettige vakantieperiode toe!
Geniet ervan, soms alleen, maar vooral samen met anderen!

“Onze Leo”: muzikant, dirigent, computerspecialist, maar vooral Mieke's toegewijde echtgenoot!

Huwelijk in 1970

Wie is Leo Page?

Ik ben thuis geboren in de Platte-Lostraat op 1 december 1941. Ik had twee oudere zussen en heb nu nog een jongere broer.
Ons gezin maakte deel uit van de H.-Hartparochie (Tiensesteenweg) die met de fusie van Leuven en Kessel-Lo de Sint-Franciscusparochie werd.

Ik volgde het lager onderwijs in de St-Augustinus jongensschool (nu Ark3). Vanaf het zesde leerjaar ging ik naar de paters Jozefieten op de Oude Markt. Ik volgde de moderne humaniora richting wiskunde.
Met mijn broer maakte ik met mijn Bompa vele wandelingen in Heverlee bos en trokken we eens naar een tante in Bierbeek, waar bompa vertelde over de “Duivelsschuur”. Bij mijn peter Leon Page die kolonel was in het Luikse leerde ik Frans en mocht ik in een open tank rijden.

Vanaf 1949 was ik in de Chiro dat 's zondags doorging in de jongensschool. Later kocht de Chiro een terrein op de Trolieberg dat “den Bult” werd genoemd. Met man en macht werd daar een zwembad uitgegraven dat zou gevuld worden met water uit de nabijgelegen bron. Het zwembad is nooit afgeraakt want toen rond 1959 de Don-Boscoparochie ontstond zouden we territoriaal tot Don-Bosco horen en werd uitgekeken naar een landbouwgrond in de Overwinningstraat, dat later “De Zoenk” werd genoemd. Van “Den Bult” naar “De Zoenk” dus.

Rond 1958 werd ik Chiroleider van de “burchtknappen”, maar in 1961 kwam mijn Chiroleven op een laag pitje wegens mijn verhuis naar het Sint-Jozefseminarie in Katelijne Waver (thans wooncentrum Borgerwijk). Nadien studeerde ik in het Groot Seminarie in Mechelen, dat ik in december van het zesde seminariejaar verliet.
Tijdens die seminarie jaren was ik in de vakantieperiodes behulpzaam op mijn nieuwe Don Bosco parochie en de parochiale wijkwerking Casa Blanca.

In juli 1970 trouwden Mieke en ik in de H.-Hart kerk. We gaven dan samen catechese in onze Don Bosco parochie. Eerst woonden we in de Albertbuilding maar enkele jaren nadien werd het huis in de Verenigingstraat onze vaste stek. Ik werkte bij SBB voor het sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen.

In die zeventiger jaren ontstond ook Oikoten die voettoch-

ten naar Compostella organiseerde voor moeilijke jongeren. Door Oikoten werd ik gevraagd de informatica in orde te brengen en gidste ik die jongeren bij hun tochten in de grotten van Lustin en Tilff.

Leo, welke hobby's heb jij beoefend?

Ik hield van uitdagende sporten zoals speleo, rotsbeklimmen en diepzeeduiken. Speleo in de talrijke kruipgrotten van de Ardennen waar ik talrijke groepen, scholen, jeugdbewegingen gidste. Rotsbeklimmen in Dinant-Freÿr en het Franse Fontainebleau. Duiken in Mol, Zeeland en de Oosterschelde.

Ik heb ook meegewerkt aan twee boeken. Modest Campforts zond me vanuit Beho (Gouvy) zijn handgeschreven knipsels die ik dan intikte en verzamelde tot zijn boek “Waar ik werd aangeraakt ging ik en ga ik”. Samen met Herman Van Overbeke werkte ik mee aan het boek over de geschiedenis van onze Franciscusparochie “Een huis vol mensen”.

Ik zong bij vier koren, Pro Arte, Blij Rondeel, Cantabile Berg en het samengesteld Duma-koor bij de koorreizen naar Praag, Erfurt, Berlijn en Canterbury. Nu leid ik het Sint-Franciscuskoor dat maandelijks, en soms wat meer, een viering opluistert. Het Franciscuskoor zingt ook enkele keren in het WZC Dijehef en de jaarlijkse viering voor Blindenzorg.

Mijn voornaamste hobby is muziek. Met zelfstudie bespeel ik mondharmonica, blokfluit, gitaar, accordeon en piano. Sedert 2012 maak ik ook deel uit van de **Kerkpoortclochards** die elke maandagavond in de zomervakantie optreden op het kerkplein van Berg Kampeenhout. Iedereen kan daar dan naar hartenlust komen meezingen.

Ik verzorg ook sedert september 2014 de eindredactie van de eerste vier pagina's van Kerk & leven. Ik zoek heel dringend hulp hiervoor, want het eeuwig leven is ook mij niet gegeven! Laat me a.u.b. weten wie zich geroepen voelt om zijn/haar talenten hierbij te ontplooien. Iedereen met enige computervaardigheid is zeer welkom!

Natuurlijk ben ik nu ook mantelzorgverzorger van mijn vrouwke Mieke. Na diverse operaties en ziektes heeft zij mijn hulp hard nodig. Maar ondanks alles is en blijft zij mijn zonnetje in huis!
Maria Van Eepoel

Nu, iets grijzer, pianist bij de Kerkpoortclochards

Bezoek aan House of Compassion

Doodskist

Bezoek aan House of Compassion – Begijnhofkerk Brussel (zaterdag 1 juni 2024)

Met 4 zijn we eropuit getrokken. Marcel Cloet, priester, vertelde over de werking van H.O.C. en gaf een rondleiding.

Wat zijn de doelstellingen van het H.O.C en hoe verwezenlijken zij die in de praktijk?

De Begijnhofkerk in Brussel heeft een rijke traditie van zich radicaal te richten naar de zwaksten, de armen en de vluchtelingen. Als themakerk brengt ze de noden van vandaag op de voorgrond.

Vanuit een streven naar een positief zelfbeeld werken zij samen met andere groepen en organisaties. Zo versterken ze elkaar en creëren een netwerk van mensen die opkomen voor meer 'compassion': mededogen, solidariteit en gerechtigheid.

Rechtvaardigheid en mededogen als rode draad

Deze gulden regel: "Behandel een andere zoals je zelf behandeld wilt worden" wordt kunstig geïllustreerd in de gelijknamige kapel. Een wijsheid die teruggaat naar de diepste bron van alle godsdiensten en levensbe-

Kapel gulden regel

schouwingen. Hij weerspiegelt ook onze pluralistische kijk op de wereld, overkoepelt in al zijn eenvoud alle werken van barmhartigheid.

House of Compassion is ... een themakerk

We plaatsen ons sociaal engagement op de voorgrond en werken rond de 4 maatschappelijke thema's van vandaag:

1. armoede en socio-economisch ongelijkheid
2. migratie (met speciale aandacht voor vluchtelingen en 'Mensen Zonder Papieren')
3. racisme en discriminatie
4. klimaat en bio-diversiteit en dat *steeds vanuit het oogpunt van de meest kwetsbaren.*

Het gaat om meer dan medelijden tonen en empathie hebben. De kerk draagt mededogen voorop als diepste waarde. Mededogen beweegt haar tot solidaire acties (zien-oordelen-handelen)

Dat doen zij enerzijds door bezoekers te informeren via informatie -wisselende tentoonstellingen (over migratie, 'zonder papieren, zonder thuis' ... en een vaste tentoonstelling: **'Slavernij vroeger**

en nu'. En anderzijds door inspirerende activiteiten/vieringen te organiseren.

... een ontmoetingsplaats

Iedereen is welkom: pendelaars, expats, lobbyisten, (trans) migranten, ... De vrijwilligers geven een woordje uitleg, luisteren naar de verhalen van de mensen. Een lange tafel in het midden van de kerk symboliseert de gelijkwaardigheid van iedereen. Er wordt samen gegeten. Wat wij ook samen gedaan hebben na de zaterdagontmoeting over het thema: digitale uitsluiting. Zie verder. Daarnaast worden ook debatten, lezingen ...georganiseerd.

... een huis – een stille ruimte

De kerk beoogt een warme plek te zijn. Stilte, kunst, het leven vieren, inkeer en gebed staan er centraal om te herbronnen en nieuwe kracht te vinden. In een pas ingerichte Stille Ruimte kan men even halt houden en tot rust komen.

We namen deel aan de 'zaterdagontmoeting' over het thema: Digitale uitsluiting.

Steeds meer aspecten van het sociale en maatschappelijke leven gaan via digitale weg: je kinderen op school inschrijven, solliciteren voor je job, een woning zoeken, een officieel document aanvragen bij de gemeente, je belastingaangifte indienen, een aanvraag doen tot steun, je sociale rechten laten gelden. In het ideale geval verloopt dit vlotter dan via een loket, maar toch is dit nog lang niet het geval en zeker niet voor iedereen. Voor mensen die **kansarm** zijn, levert de **digitalisering extra drempels** op.

Paul Laurent van EPN (Espace Publique Numérique) Schaarbeek: hier kan iedereen terecht om op internet, eventueel onder begeleiding, administratieve stappen te ondernemen of om laagdrempelige opleidingen te volgen. Paul licht ons in over de **toestand op het terrein.**

Barbara Goethals van Brussels Platform Armoede: Het Brussels Platform Armoede en de acht Brusselse verenigingen waar mensen in armoede het woord nemen werkten twee jaar lang rond **digitale uitsluiting.** Ze verzamelden getuigenissen, zetten de drempels en uitdagingen in de spotlichten, voerden actie en kwamen tot aanbevelingen en goede praktijken.

Lire et Ecrire Bruxelles heeft, samen met 50 organisaties de balans opgemaakt van de gevolgen van de ordonnantie 'Brussel digitaal'. Hieruit volgt een actieve campagne 'l'Humain d'abord' die ijvert voor andere contactvormen met de overheid, via loketten en een kwalitatieve telefonische dienstverlening. Op de terugweg naar het station zagen we kleurrijke groepen die zich hadden opgemaakt voor de Zinnekeparade.

Lieve Neukermans en Agnes De Prins

de Preekstoel

Aquarel: Rudi Thomassen

ABDIJ VAN VLIERBEEK

Op 4 donderdagen in juli en augustus om 20 uur in de abdijkerk van Onze-Lieve-Vrouw Vlierbeek Leuven (Kessel-Lo)

Verwelcoming met orgelmuziek vanaf 19.30 uur

Luc Sels • 11 juli

Kris Gelaude • 25 juli

Luk Vanmaercke • 8 augustus

Marie Bamutese • 22 augustus

Een organisatie van Pastorale Zone KesseLinde i.s.m. Heilige Huisjes (www.heiligehuisjes.be) meer info op www.abdijvanvlierbeek.be/depreekstoel/

Na de succesvolle edities in de zomers van 2022 en 2023 staat een nieuwe editie van de Preekstoel op de agenda in de Abdi van Vlierbeek.

Opnieuw geven bekende maar vooral boeiende Vlamingen vanaf de preekstoel in de abdijkerk van Vlierbeek antwoord op de vraag: "Wat betekent het voor mij wanneer ik zeg 'Ik ben christelijk gelovig?'" Wie wil kan vanaf 19.30 u in alle rust en stilte genieten van de mooie klanken van het Le Picard-orgel. Opnieuw geven Paul Van Hooff (orgel) en Odette Meyers (fluit) het beste van zichzelf. Na de getuigenis, die aanvat om 20 uur en maximaal een half uur duurt, wordt in de Pandtuin met zicht op de pas gerestaureerde Pandgang gezellig nagekaart bij een drankje. De avond is helemaal gratis. Heb je ervan genoten, dan kan je een vrijblijvende gift doen.

Het volledige programma is te raadplegen op <https://www.abdijvanvlierbeek.be/de-preekstoel/>

De Preekstoel is een organisatie van de Pastorale Zone KesseLinde. Deze verenigt zeven parochies (OLV Vlierbeek, Sint-Kwinten Linden, Sint-Antonius van Padua Heverlee, Heilig Hart Blauwput, Heilige Familie Boven-Lo, Sint-Franciscus Heverlee en Don Bosco Kessel-Lo).

Wij kijken alvast uit naar **donderdagavond 11 juli** waar we jullie laten kennismaken met onze eerste spreker, **Luc Sels** (*1967) startte zijn academische loopbaan in 1996, als docent van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen van KU Leuven. In 2004 werd hij gewoon hoogleraar. Vervolgens leidde hij zijn faculteit als decaan gedurende twee opeenvolgende mandaten van 2008 tot 2017. Sinds augustus 2017 is hij rector van KU Leuven, zijn tweede mandaat zal in juli 2025 aflopen. KU Leuven als universiteit is ontstaan en gegroeid in de katholieke traditie. In haar opdrachtverklaring staat dat als volgt: "vanuit haar christelijke mens- en wereldbeeld wil zij een plaats zijn van open discussie over maatschappelijke, levensbeschouwelijke en ethische thema's, en een kritisch denkkentrum in en voor de katholieke gemeenschap". Het is een inclusieve universiteit die, vanuit die oriëntatie, een kritisch denkkentrum wil zijn in en voor de katholieke gemeenschap.

Wij zijn er zeker van dat dit een boeiende avond wordt. Wij kijken uit naar jullie komst. Van harte welkom!

GELUK IS EEN PLANT
DIE MET STEVIGE WORTELS
DIEP IN DE AARDE STAAT.
ZE GROEIT LANGZAAM MAAR GESTAAG.
GELUK DAT TE SNEL KOMT,
DUURT MEESTAL NIET LANG.

Toon Hermans

“Het geknakte riet zult gij niet breken”

Viering rond kwetsbaarheid en traumaverwerking van oorlog en geweld

Welkom

Gezegend het licht van deze morgen. Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt. Gezegend ieder van u, om wie je bent, om wat ons samenbrengt, in naam van wie wij noemen: Vader-Moeder, Zoon en H. Geest.

Inleiding thema

Met Goede Vrijdag waren Hermien en ik van dienst en hebben samen met een Afrikaanse kruisweg gewerkt. Eén van de staties was ‘kwetsbaarheid’ samen met het beeld van Veronica, de vrouw die aan bloedvloeiing leed en door de aanraking van Jezus genas van haar lijden én sociale uitsluiting. Maar in de kruisweg is het Veronica die de lijdende Jezus aanraakt. Een vrouw die doorheen **de aanraking van de gekleinerde, veroordeelde, verhakelde mens het ware gelaat van Christus te zien krijgt**. Niet vanzelfsprekend. Durven wij de mens in de marge aanraken en zijn of haar ware gelaat proberen te zien?

En wat als wij in een hoekje zitten, teneergeslagen, gepijnigd, depressief...

Laten wij een ander ons verzorgen, durven wij onze gekwetstheid en kwetsbaarheid tonen.

Zo verwoordde Hermien deze statie. Dat kwam bij mij heel erg binnen. Voer voor een viering dacht ik.

Enkele weken geleden ontving ik de nieuwsbrief van Poustinia en werd ik aangeraakt door iets wat Huguette Beyen schreef: “Elke dag komen via de media schrijnende toestanden in de aandacht of in beeld. De oorlog in Oekraïne en in Gaza confronteren de mensheid met de schending van menselijke waardigheid en moedwillige vernedering. De vraag rijst steeds meer: wat doet dit met kinderen die de oorlog van dichtbij leven, hoe moeten zij verder? Wat moeten ouders en grootouders, die slachtoffer werden van

gruwel en geweld hun kinderen nadien vertellen? Als ze er al woorden voor hebben. Wat we nu in de wereld, niet eens zo ver weg zien gebeuren, was ook nog niet zo lang geleden tijdens WOI en WOII heel dichtbij. En dit trok sporen die onuitwisbaar zijn en nog om aandacht vragen via allerlei symptomen, die soms ook niet benoemd kunnen worden. Kunnen we condities scheppen om ons anders te verhouden naar **het onuitsprekelijke** dat we als mensen meemaken? Helpt een bewust erkennen en **bespreekbaar maken** van wat een familie heeft doorgemaakt om een gezondere omgeving te scheppen voor geestelijk welzijn voor de kinderen en jongeren van nu?” Ook voer voor een viering!

Dit is mijn beginpunt geweest en ik heb mij laten inspireren door teksten en ideeën die mensen mij stuurden, liederen die werden voorgesteld en gesprekken met mensen daarover en heb dan samen met Ingrid het volgende uitwerkt.

Ik keek naar jou (anoniem)

Ik keek naar jou

en zag het niet
waardoor ik je alleen
met je pijn achterliet.

Ik keek naar jou
en zag in jouw kracht
niet jouw behoefte
aan steun en aandacht.

Ik keek naar jou
en zag niet het gevecht
nu vraag ik liever:
Hoe gaat het echt?

1ste lezing: Jes. 42
...het geknakte riet breekt hij niet af, de kwijnende vlam zal hij niet doven.

muziek Nada te turbe

Laat niets je onrustig maken of afschrikken: wie op God vertrouwt komt niets tekort.

Laat niets je onrustig maken of afschrikken: alleen God volstaat.

2de lezing Mt 5, 3-12 (de bergrede)

...Verheug je en juich, want jij zult rijkelijk worden beloond in de hemel; zo immers vervolgden ze vóór jou de profeten.

Woordje

Hoe kunnen we die geknakte mens aanraken? Hoe kunnen we een gezonde omgeving scheppen voor het geestelijk welzijn van jongeren en mensen om het onuitsprekelijke bespreekbaar te maken, om uit de verstomming en de verlamming te geraken om op te staan en te gaan? Kunnen wij het slechte niet allereerst benoemen? De gevolgen van een trauma zijn alleen te overleven als alle leed aan het licht komt, als alle schuldigen zijn benoemd, alle machtigen aangeklaagd zijn.

Welke stappen kunnen we zetten? Vooral luisteren naar de verhalen die mensen ons toevertrouwen. Een belangrijke stap voor de geknakte mens is het accepteren van wat gebeurd is, je kan dit niet meer veranderen. Hiervoor moeten wij begrip tonen, ook voor de haatgevoelens.

En hoe raakt de geknakte mens over die gevoelens van haat heen? En waar haalt hij/zij de kracht vandaan?

Ik verwijst naar een interview van een Palestijnse dokter Dr Izzeldin Abuelaish die ik in het tijdschrift MO vond:

Izzeldin Abuelaish: ‘De bron van mijn kracht is mijn geloof. Als moslim geloof ik dat alles wat van God komt goed is, ook al begrijp ik het niet. Daarnaast heeft mijn levenservaring als dokter en gynaecoloog me geholpen. Ik voerde al jaren een strijd voor het leven en tegen het lijden van anderen. Het geloof helpt me om wat gebeurd is niet te aanvaarden maar het te zien als een verantwoordelijkheid om haat af te wijzen en rechtvaardigheid en goedheid te beoefenen. Want als ik de haat toelaat, beschuldig ik mijn ziel en vernietig ik mezelf. Haat is het ergste massavernietigingswapen. Wie zijn echte vij-

and wil bestrijden, moet wijsheid en goedheid aanwenden. Daar kan iedereen beter van worden.’

Voorbeden

-Laten wij waakzaam zijn en oog hebben voor het leed van onze medebroeders en zusters die in oorlog en geweldsituaties zitten.

-Laten we luisterbereid zijn als wij mensen tegenkomen die vol verdriet zitten en nood hebben aan een luisterend oor.

-Laten we menselijk handelen als wij in contact komen met oorlogssituaties en niet het geweld promoten voor wat dan reden ook.

-Laten we zorg dragen voor de pijn van anderen, de nederigen, de vredstichters, de barmhartigen en gevoelig en vergevingsgezind zijn, kortom diep goed zijn.

-Laten we niet opgeven om steeds in gesprek te gaan met mensen in oorlog en het debat van verzoening steunen, alleen aan tafel kan een uitweg gevonden worden om het geweld te stoppen.

-Laten we ons kwetsbaar opstellen, zodat we geen bedreiging zijn in de ogen van de ander, maar een gelijke partner zijn.

acclamatie: Wek mijn zachtheid weer, geef mij terug de ogen van een kind. dat ik zie wat is, en mij toevertrouw, en het licht niet haat. (2x)

Bezinningstekst

Uit “Overleven met de dood, Marie Bamutese”

Bijna fluisterend, soms met lange stiltes, dan weer in een hevige woordenstroom, vertelt een jong zwart meisje over leven en vooral de dood. Over haar vader die wist dat hij zou sterven en hoe haar moeder hem niet kon redden. Over het laatste adieu van haar moeder die haar aanmaande om nu meteen snel te lopen, nog sneller, niet meer om te kijken, te blijven vluchten om te blijven leven.

Het verhaal van Marie staat model voor het verhaal van meer dan een half miljoen Rwandezes die vanaf oktober 1996 in de meest mensonwaardige omstandigheden door het Congolese regenwoud getrok-

ken zijn om te ontsnappen aan het regeringsleger van de huidige Rwandese president Paul Kagame. Hooguit één op vier heeft die tocht overleefd. Marie is één van hen.

Uit het interview van dr Izzeldin Abuelaish door Gie Goris

“Enkele dagen voordat zijn dochters en zijn nicht vermoord werden, kreeg dr. Abuelaish een aanbod om aan de universiteit van Toronto, Canada te komen werken. Maar dat betekende niet dat hij Gaza verlaten heeft, verzekert hij. ‘De graven van mijn dochter, mijn vrouw en mijn moeder zijn in Gaza. Mijn ziel, mijn geest, mijn wortels zijn in Gaza. Ik beweeg mij door de wereld maar neem altijd mijn Palestijnse ziel mee. En zo vaak ik kan, bezoek ik Gaza.’”

Lied: Geef alle ruimte aan de liefde (LvB nr 26)

Geef alle ruimte aan de liefde, in haar leeft God zich naar ons toe. Vergeef het kwaad van wie u griede, de liefde wordt een mens niet moe. Zij zal de dood nog overleven, geen water blust haar vuren uit, zij blijft ons tot elkander keren, tot alle angst is uitgeluid.

Hoe zal een mens ooit overleven? Wat moet hij aan met eeuwigheid? Door liefde wordt het ons gegeven voorbij te zien aan dood en tijd. Want wie vandaag weet te binnenden niet: “Hoe zal het morgen zijn.” Het wordt een eeuwig herbeginnetot wij voorgoed geborgen zijn.

Zegen: Doe (John Wesley, 1791)

Doe zolang het mogelijk is al het goede dat je kan met de middelen die je hebt op de manier die je eigen is op de plaats waar je staat in de tijd die je gegeven is voor de mensen die je worden toevertrouwd.

2024-06-16 viering Don Boscogemeenschap Kessel-Lo . Voorganger MW Mededdenkers: Annie, Jos, Agnes, Jef en Ingrid Organist: Herman Lector: Lut

Mia Taes

Op zaterdag 15 juni namen we afscheid van jou. Niet onverwachts, maar veel te vroeg.

Amper 6 maanden geleden viel het verdichten je krachten gingen snel achteruit.

Je droeg je ziekte moedig.

Zo kenden we je.

Pijn heeft je nooit kunnen tegenhouden.

‘Het doet deugd als je goede vrienden hebt’, zei je toen het steeds moeilijker werd.

Vriendschap vond je in onze geloofsgemeenschap, vriendschap gaf je ons.

Ook je inzet was groot.

De afstand tussen Erps-Kwerps en de Tiensepoort was voor jou klein en te verwaarlozen.

Want je was er elke koorrepetitie en in elke viering met ons koor. Bij elk parochiefeest konden we op je rekenen.

Je naaitalent was fabelachtig, creatief, grenzeloos...

Onze schorten met ons sleutelwoord **‘samen’**

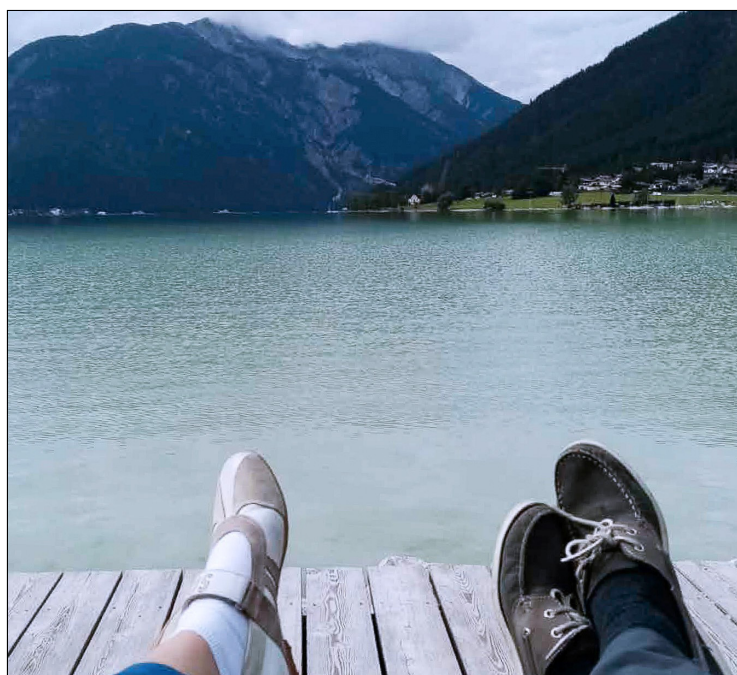
en de stapel tafeldoeken die je zo secuur afwerkte, blijven stille herinneringen aan jou.

We zullen ze blijven koesteren.

Mia, bedankt voor je talent, je inzet, je vriendschap. Voor ons blijf je onvergetelijk!

namens de geloofsgemeenschap Sint-Antonius

Caroline Van Audenhoven

OUD

Elke dag word je één dag ouder. Maar het is niet het aantal dagen waar je oud van wordt, het gaat om de zwaarte van de dagen.

Hoe minder je jezelf belast voelt, hoe lichter de dagen zijn en dat legt het gewicht in de schaal waardoor je je jong of oud zult voelen.

Wie zwaar aan het leven tilt maakt zichzelf vroeg tijdig oud. Mensen vinden je oud of jong.

Hoofdzaak is wat jij er zelf van vindt.

Als je graag oud bent staat het je goed.

Toon Hermans